

‘Guur weer’ goede basis voor duurzame aanpak

‘Het is guur weer,’ zo vatte KVGO-voorzitter Koekkoek de huidige situatie in de grafische bedrijfstak onlangs samen. ‘De vraag is niet of er een recessie komt, maar hoe lang die zal duren en hoe diep die deze keer zal zijn.’ Kort daarna maakte het CPB dat bekend: in 2009 een krimp van 0,75 procent en in 2010 licht herstel en 1,0 procent groei.

Het is waarschijnlijk vooral even wennen, omdat we dit jaar nog een groei van het bruto binnenlands product van 2,25 procent hadden. Maar, zegt iedereen ook, we gaan relatief sterk de recessie in. De recente adviezen van VNO-NCW getuigen ook van veerkracht en koopmansgeest. Beleid dient gericht te blijven op het verstrekken van kredieten, op blijven investeren en op het onderhouden van menselijk kapitaal. Tijdelijk aanpassen van de productiecapaciteit mag niet leiden tot structureel verlies van deskundigheid.

Wat de grafische bedrijfstak betreft, geldt dat wie niet al scherp aan de wind kon zeilen de afgelopen jaren eigenlijk al niet meer mee deed. De ‘shake out’ die al langer aan de gang is, zal zich in 2009 dan ook versterkt doorzetten. Maar ‘scherp aan de wind zeilen’ blijkt toch iets anders te zijn dan ‘op de kleintjes letten’ en ‘ieder dubbeltje vier keer omdraaien’. Goed en scherp zeilen betekent van tevoren bepalen waar je heen wilt en vervolgens je route aanpassen aan de omstandigheden.

Hoe die route voor ieder bedrijf specifiek uitpakt is lastig te zeggen. Maar het einddoel is in grote lijnen wel duidelijk. Dankzij de zich snel ontwikkelende digitalisering kunnen we steeds gericht en effectiever communiceren. Communicatie via papier wordt steeds minder vanzelfsprekend. Maar waar het wordt ingezet, is dat meer en meer gebaseerd op een bewuste keuze voor de toegevoegde waarde die die papiersoort op dat moment biedt. Maar om dat te kunnen beoordelen moet de kennis in je onderneming wel op peil blijven.

Een andere duidelijke aanwijzing waar het heen gaat, ligt besloten in het woord ‘duurzaamheid’. Door menigeeen in de afgelopen tien, vijftien jaar beschouwd als een modeverschijnsel. Maar nu is voor iedereen duidelijk dat duurzaamheid zelf een duurzaam begrip is geworden. Zelfs al zijn de argumenten in de discussie niet altijd even zuiver. Hoe vaak lees en hoor je nog dat ‘wouden verwoest worden voor al dat papier’ of zie je dat cijfers die op zich wel correct zijn, uit hun verband gerukt gepresenteerd worden en daardoor ineens een heel ander beeld geven? Ook om dat te kunnen beoordelen moet je kennis op peil zijn. En misschien wel op een veel hoger peil dan vijftien, twintig jaar geleden.

Maar dat duurzaamheid het onvermijdelijke ‘waypoint’ is, staat als een paal boven water. BührmannUbbens zal u daar met al zijn kennis en kunde bij ondersteunen. En u heeft misschien iets om goed over na te denken tussen kerstidis en oliebollen